

Palna broń gazowa

W Polsce, pod koniec lat 80-tych broń gazowa była bardzo popularna i łatwo dostępna. W dużych ilościach przywożono ją prywatnie, głównie z Niemiec. Na przełomie lat 80 i 90-tych, po zmianach ustrojowych i pośrednio związanego z nimi upadku monopolu Jedności Łowieckiej na obrót bronią palną, można było „gazówki” kupić w wielu dopiero co powstałych prywatnych sklepach z bronią. W tym okresie, Policja obligatoryjnie legalizowała obywatelom już posiadaną broń gazową i bez większych problemów wydawała pozwolenia na zakup reszcom chętnych na uzbrojenie. Popyt na „gazówki” był tak duży, że zauważyli go również polscy producenci. Tym bardziej, że w 1990 roku palną broń gazową oficjalnie zalegalizowano prawnie, poprzez wydane przez

M.S.W

rozporządzenia do obowiązującej wówczas Ustawy o broni (Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29.10.1990). Prace nad skonstruowaniem polskiej broni gazowej prowadzono wielotorowo, w zakładach „Łucznik” w Radomiu, warszawskim Biurze Uruchomień Sprzętu Specjalnego (BUSS), łódzkiej „Wifamie” i krakowskiej firmie „Kerberos”. W efekcie tych prac, do oferty handlowej trafiły polskie konstrukcje, co prawda nie wszystkie o dobrych walorach użytkowych, ale za to wszystkie wykonane bardzo solidnie. Pierwszym polskim pistoletem gazowym był BUSS 90 GS

na nabój 8 mm K (8 x 20), opracowany przez zespół konstruktorów z warszawskiego Biura Uruchomień Sprzętu Specjalnego i wprowadzony do oferty handlowej na przełomie 1989 i 1990 roku.

90 GS jest zaawansowaną modyfikacją pistoletu wojskowego wz. 33 czyli popularnej TT-ki (Tulsky

Polska palna broń gazowa

Wpisany przez Redaktor - Zbyszek

piątek, 25 lutego 2011 08:00 - Poprawiony sobota, 29 września 2012 08:20

Polska palna broń gazowa

Wpisany przez Redaktor - Zbyszek

piątek, 25 lutego 2011 08:00 - Poprawiony sobota, 29 września 2012 08:20

